

NATO je útočný spolek. Podívejme se pravdě do očí. Olbert, kandidát na Hrad, o válce, covidu a cenách

- CZ24 News | 4. června 2022

ČESKO: Vystupme z NATO, již to není obranná aliance, ale útočný spolek. To říká podnikatel, vzpurný „anticovidový“ restaurátér a nyní i kandidát na prezidenta Jakub Olbert. S ParlamentnímiListy.cz hovořil o příčinách a důsledcích konfliktu na Ukrajině, o ekonomice i o svých plánech. Vzpomenul též na zmíněné covidové období.

Foto: Hana Brožková
Popisek: Jakub Olbert

Co se člověku honí hlavou, když si řekne, že chce kandidovat na prezidenta?

Odpovědnost, ztráta soukromí, boj, práce. Strašně moc práce.

A možnosti setkání s kolegy z dalších zemí, osobní letadlo...

Myslím si, že budoucí prezident bude mít jednoznačně za úkol uklidnit republiku, pracovat dovnitř. Bude muset zahájit získání důvěry zpět ve stát a právo, to všechno se tady za poslední roky ztratilo. Myslím si, že prezident by neměl zanedbávat zahraniční otázky, ale měl by dát na první místo český národ a naši budoucnost.

Ještě je tady jedna věc. To je mediální prostor. Když dnes sleduji mainstreamová média, tak jsme bohužel ve vleku Bruselu, v jedné řece, a z ní se nesmí vystoupit ani napravo, ani nalevo. Nikdo neřekne ani o chlup jiný názor, než který je ten populární, vládní. Prezident toto může změnit; a to je pro mne asi to největší uspokojení – ten přínos, který očekávám. Jako prezident státu budu moci vyrovnat tu informační žumpu, která probíhá v současnosti v médiích.

Asi si uvědomujete, že přicházíte do doby, která je, řekneme, zlá. Není blbá, je zlá.

Ano, uvědomuji.

Uvažujete o tom? Obáváte se toho?

Samozřejmě o tom přemýšlím. Už 25 let podnikám a začal jsem tak, že jsem vzal 5 tisíc korun a koupil první náradí. Jsem zvyklý podstupovat nemalé zkoušky pořád dokola. Vlastně život je pořád o nějaké zkoušce, o nějakém rozhodnutí, rozcestí. Neříkám, že jsem nadšený z toho, že jdeme do tak složité doby. Ale pro mě je to prostředí, ve kterém se orientuju, které mám i rád. Jsem konstruktivní analytik, takže pokud narazím na problém, tak ho nevidím jako zeď, ale jako možnost postoupit dál a něco se naučit, najít novou cestu. Těch správných cest není mnoho a my fakt musíme v krátkém čase vybrat ty nejlepší.

Už jsme měli člověka, ten byl premiérem, ne prezidentem, který chtěl řídit stát jako firmu. Znamená to, že budete řídit stát jako firmu?

Nemám rád černobílé pojetí světa a na tom, co kdy Babiš říkal, kus pravdy je: ve správné firmě ten, kdo je dobrý, ať je nahoře, kdo nepracuje, ať má málo nebo nic, to je správně. Ale bohužel Andrej do toho zapojil svoji firmu – udělal si ze státu svoji firmu, a to je špatně. Jsem přesvědčen, že stát by se měl zejména řídit jako rodina se všemi základními hodnotami života.

Měli bychom se vrátit k našim kořenům, jak jsme zvyklí, k morálce, k základním hodnotám, které úplně vyprchaly. Měli bychom si říct, že děti patří do heterosexuálních párů. Měli bychom si říct, že budeme mít na restauraci jenom 2 druhy záchodů, a měli bychom si říct, že pokud je někdo nemocný, tak se nemusí izolovat celá země, ale ten člověk patří do postele.

To říkáte jako restauratér, který to zažil na vlastní kůži?

Bohužel nebo bohudík – my jsme našli odvahu postavit se tomu, takže jsme získali spoustu zkušeností a překročili jsme několik hranic strachu. No ono čekat každý den v 20:30 na 30-50 policajtů, kteří po vás jdou, není nic lákavého. A zejména ze začátku se nechovali taky úplně v rukavičkách, takže jsme překonali hodně překážek a teď jsme schopni říct, že se tomu postavíme znovu, protože už to máme vyzkoušené a víme, jak to bolí. Víme, co to znamená. Víme, že jsme jednali správně, takže můžeme teď říct lidem – ano, budeme dál bojovat.

Jak byste charakterizoval sám sebe?

Zejména otec a manžel, hlava rodiny. Ale také podnikatel, filantrop, elektrikář i řidič z povolání. Vyzkoušel jsem v životě mnoho postavení, z nichž jsem si přinesl hlavně zkušenosti.

Štve mě bezpráví, pokrytectví a hloupost. Nemám rád slova *nejde* a *neexistuje*. Každý problém, každá situace má řešení. Záleží jen na naší motivaci.

K nesnázím přistupuji analyticky. Emoce měním na hledání řešení. Pokud můžu změnit věci, změním je. Pokud nemůžu, pak se tím netrápím, protože je to zbytečné.

Právě teď ale vstupujeme do zlé a těžké doby. Vy si zanalyzujete situaci a řeknete si: S tou potravinářskou celosvětovou krizí nic nenadělám, já jsem na to malý pán. Tak neudělám nic.

V makroekonomice se hledá řešení daleko lépe. Máte k dispozici obří zdroje jak lidské tak finanční. Jsme soběstačný stát v mírném pásmu, kde roste v podstatě všechno, co jsme zvyklí jíst, takže jenom je třeba se zaměřit na návrat ke kořenům našeho zemědělství. Možná to není jednoduché, ale

rozhodně ne nemožné. Jsem a budu vždy ten nepříjemný člověk, který hledá a nespokojí se s polovičním řešením.

Když někdo řekne, že to nejde, nefunguje, je to pro mě výzva, alarm, který mi říká – musíš se na to podívat, nauč se to, protože tenhle člověk to řešit nechce. I dnes věřím, že těch řešení máme stále mnoho. Pokud nebudeme slepí a hluchí a budeme něco dělat pro svoji budoucnost, máme velkou šanci, že se z toho dostaneme.

Zeptám se zase na současnou situaci: Spousta ekonomů a analytiků říká, že stojíme před obrovskou bouří, kde se v jednom bodě sejde víc krizí. Analyzujete tu situaci z hlediska svého podnikání a z hlediska té funkce, o kterou se ucházíte?

Analyzuji to na úrovni rodiny, firmy a státu obecně. V různých zdrojích a z různých prohlášení se snažím číst mezi řádky, protože to, co slyšíme a vidíme, to není celá pravda. Myslím si, že je tady několik krizí, co se pravděpodobně na podzim potkají. Musíme je začít řešit jednotlivě a hned, protože ve chvíli, kdy to na nás spadne všechno naráz, už to strašně těžko půjde vrátit zpátky.

Takže teď je důležité říct, co je pro nás prioritou, udělat klasickou analýzu a plán – jsou to ceny, je to bezpečnost, je to potravinová krize obecně? Musíme tomu dát řád a začít řešit věci jednu po druhé, určitě ne tak, že budeme řešit jedno a na ostatní zapomeneme, ale musíme té první dát prioritu. Za mě jsou to rozhodně ceny energií a pohonných hmot. Pokud zastavíme jejich růst, tak se nám zastaví růst komplet všech ostatních cen a zastaví se hlavně inflace, máme 13 %, to je velmi nebezpečná hodnota, a to nejsme ani v půlce roku.

Ale když jsme u těch energií, tak právě u toho se říká, že je to *Putinův růst*, dokonce vznikl termín *Putinova inflace* či *Putinova potravinová krize*. Souhlasíte s tím?

My jsme si naběhli na vidle tím, jak se chováme v konfliktu, který vznikl na Ukrajině. A zase – jsem analytik, takže pro mě jsou důležitá fakta: jak bylo před válkou, jak je teď?

Srovnáváme energie a potraviny. Třeba elektřinu a plyn jsme měli za třetinu, teď platíme trojnásobek. Rubl před válkou byl na hraně kolapsu, dneska je posílen na nevídanou hodnotu. Cena potravin je dvojnásobná. A úroky letí vzhůru.

Když si vezmeme potraviny, tak všichni upínají zraky k Ukrajině, jestli budou, nebo nebudou sklízet, jestli bude obilí, nebo ne. Jsme teď závislí na tom, co se tam stane, ale nikdo neřeší, co budeme dělat tady, když se tam tedy něco hrozného stane, pořád spoléháme na nějakého Velkého bratra z Bruselu.

Příklad pomoci tohoto Velkého bratra byl vidět u očkování. Když se rozvážely vakcíny, dostaly je bohatší státy, a pak teprve ty ostatní. Takhle přesně vidím jejich budoucí řešení problémů, jak potravinových, tak energetických: pro mě to není Putinova krize, je to krize, vyvolaná naší vládou a zejména EU.

Kdybychom se dívali dovnitř, tak jako dělá Orbán, tak nejsme tam, kde jsme. Orbánovi závidí celý svět, protože má 70% voličskou podporu, to je skvělé, který státník to dneska má? Pracuje pro lidi, dělá všechno pro to, aby se Maďaři měli dobře, a jestli bere ruský plyn, nebo ne, je úplně jedno. Jestli nebude brát on, budou Rusové ten plyn prodávat do Číny.

Takže tím pádem chcete říct, že válka neválka, prostě potřebujeme plyn od Putina, nebo jak?

Válka neválka, jsme energeticky závislí pořád, a budeme, na ruském plynu. S tím v nejbližší době nic neuděláme. Jestli si budeme myslet nebo si malovat, že nějaké zásobníky nám vydrží – to je blbost. 2.

června v Praze vypadl na 30 minut proud. Já jsem to taky pocítil, protože mi pak nefungovalo 90 % firmy. Tohle se může stát na delší dobu všem, pokud budeme hazardovat a hrát si s Putinem „Člověče, nezlob se“ – na to nemáme koule. Ano, musíme brát plyn – válka neválka.

V základech vašeho hnutí je návrh vystoupit z NATO. Proč?

NATO už dávno není to, co bylo v padesátých letech, dnes je to útočný spolek. Míchají se tam cíle velkých států: USA, Spojeného království, Francie, Německo. Velmoci historicky válcovaly malé státy, s tím se musíme smířit. Teď jsme se přidali k něčemu, kde se hraje na mávání vlajkami, posíláme zbraně na Ukrajinu. A Němci se jenom tiše smějí.

Ale to se obrátí proti nám. Jsme malý nevýznamný stát. Dojedeme na to, co je dneska na Ukrajině. Nikdo z NATO nemluví o tom, že by měli plnit, co už dávno slíbili. Zdravý rozum válčuje populismus a touha po penězích.

Naše vláda je populistická a někdo jim v Bruselu řekl, že čím víc budeme mávat vlajkou, tím budeme lepší. V době covidu vláda ovládla média, pořád opakovala a šířila lež, které pak lidé uvěřili. První věc, co řekli teď, byla, že Putin je agresor a ničí Ukrajinu – a všichni tomu začali věřit.

NATO je uskupení, které ovládají zbrojní lobbisté, a jeho zaměření je zejména na získání dalších geografických vlivů.

Jaký postup byste volil? Vstoupit do nějakého jiného seskupení?

Máme několik možností, a ta základní je neutralita, nebo se přidat ke geografickým sousedům. Máme blízko k V4 a myslím si, že střední Evropa musí vytvořit společnou obranu, ale otázka je, jakou: na Ukrajině se začalo válčit s tanky a raketami, ale teď už je to svět dronů.

Na Ukrajině jsme viděli novou válku. Říkali nám, že Rusko má velmi slabou armádu, že má jen pár kousků moderní výzbroje, co se hodí akorát na přehlídky, že místo skutečných letadel ukazují počítačovou grafiku. Ale to, co vidíme, je moderní výzbroj a motivovaná armáda, která má zkušenosti z pole a umí bojovat. Takže co – lhali jste nám? A proč vlastně? Žijeme dnes v krizi, musíme si přestat lhát jeden druhému a nesmíme připouštět tyto lži v médiích. Můžeme desetkrát nazvat „evakuací“ to, že se pluk Azov vzdal do zajetí, ale nakonec budeme muset říct nahlas celou pravdu, jak to udělalo britské BBC: elitní ukrajinská vojska se vzdala do zajetí. A musíme se podívat pravdě do očí: moderní výzbroj dokáže zničit celou planetu, viděli jsme to na Ukrajině. Ta válečná kolečka se roztácejí, musíme je zastavit.

Další válka bude ta poslední na naši zeměkouli a bude rozhodně bez tanků. NATO nám v této válce nepomůže.

Když se však podíváme na to, co se děje na Ukrajině, vypadá to, jako kdyby ji Češi bránili. V televizi to vypadá, že každý Rus je zrůda a potvora.

My jsme dopustili to, že jsme mezi rozhodnutí jedné vlády, jedné armády – a celý národ dali rovnítko, úplně stejně se to stalo se Židy, úplně stejně se to stalo s Němci po 2. světové válce. Dneska je Rus něco špatného. Rusové nesmějí na hokej, hrát mistrovství světa, nesmí tady být ruská zmrzlina. Dotáhli jsme to úplně dolů a neuvědomujeme si, že teď vlastně děláme genocidu, když říkáme – ten, kdo je Rus, je špatný, je nutné ho potrestat. Lidé útočí na Rusy, ale oni za to nemůžou.

Myslím si, že Česká republika musí tlačit na ostatní státy ve veškerých uskupeních, aby si sedly ke stolu. Jiné řešení není – buďto tam bude umírat tisíc lidí denně a bude tam spousta zbraní – nebo si sedneme ke stolu a zastavíme vraždění. U stolu však musí být nejen Zelenskyj s Putinem – musí tam

zasednout zástupci Evropy, Ameriky – a Putin – a tam si dohodnout aspoň přiměří. Zastavit boj. Dát si měsíc, půlrok, a vyjednávat. A jestli tohle uskupení nedojedná mír, tak je to špatně, protože pak tam nesedí kompetentní lidi.

Mluvíte o uskupení ve střední Evropě. Jako podnikatel asi máte představu, kolik dnes stojí zbraně; dokáže střední Evropa být na úrovni? Teď válka ukázala, jaké zbraně jsou používány dneska.

Určitě ne. Nikdy nemůžeme dohonit velmoci v jejich zbrojení a ve vývoji zbraní. Máme se zachovat jako Švýcaři, kteří mají armádu složenou hlavně z branců a z dobrovolníků. Slouží hlavně při katastrofách a v jiných závažných situacích, u nás by to mělo být podobné.

Jak by si Česko muselo postavit vůči té krizi? Máme tady několik set tisíc Ukrajinců, teď už asi méně, protože spousta odjíždí....

No asi nebudu kritizovat to, co bylo. Viděli jsme, jak to řešila Fialova vláda. Teď je důležité zmapovat, kdo tady je, protože jestli tady máme 340.000 Ukrajinců, tak bych rád věděl, co to je za lidi, protože doposud platilo, že pokud někdo sem jel, měl vízum, věděli jsme, že není součástí například mafie. Ale teďka máme spoustu lidí, o kterých nic neznáme.

Důležité je také postavit program pro potřebné: mnoho lidí zde jezdí drahými auty, bydlí v hotelích – ti by neměli dostávat podporu, peněz mají dost. Ale někteří jsou opravdu v nouzi, a ti by měli zapadnout do našeho sociálního systému, a hlavně by měli začít pracovat. Rozdávat peníze zadarmo je nesmysl. Kdybych byl migrantem a dostával bych jídlo a jiné věci – počítal bych s tím, že musím pracovat.

Chci se vrátit k tomu hlavnímu. Jsme v krizi už teď, na podzim se ta situace prudce zhorší, možná se přidá migrační krize kvůli uprchlíkům ze severní Afriky a Blízkého Východu, kteří budou utíkat před hladem. Potřebujeme mobilizační, přesně připravený a vyvážený akční program, který počítá se všemi riziky. Zbývá nám velmi málo času, musíme se soustředit a pracovat jak na odvracení krize, tak na minimalizaci jeho následků. Jenže mezitím naši ministři hrají karty v parlamentu a vláda zcela bezmyšlenkovitě a populisticky rozdává sliby a peníze.

Britský premiér Winston Churchill svého času promluvil o „krvi, potu a slzách“. Teď ještě pořád máme možnost tenhle vývoj událostí nepřipustit. Avšak ve vedení země nevidím ani pochopení pro situaci, ani žádné aktivity, které by mohly zabránit tomu nejhoršímu scénáři. Právě proto budu kandidovat na prezidenta republiky.

Složitá doba si žádá složitá řešení. Přišel čas na promyšlené, rychlé a rozhodné kroky. Přišel čas sjednotit se, spojit se, ať se všichni zachráníme. Budu tím prezidentem, který skutkem, ne slovy, dokáže spojit, sjednotit náš národ, najít ta správná slova a činy, a hlavně – uskutečnit je pro budoucnost naši, našich dětí a vnoučat.

[ZDROJ](#)